

On lehmät lentäneet lautasilta taivaaseen
Ei kukaan karsinassa huuda enää
On kukat kukkineet, ei piipun suita tukkineet
Ei kukaan kyltin kanssa marssi enää
Ja hädän keskellä on helppo kiivetä, Jumalan selkään
Mut selän takana on aina hiljaista, mitä nyt pelkään?

Jos kerran kuussa joku käynyt on
Ei rauha maassa ole mahdoton
En tartu vielä lippuun valkoiseen
Voi valo tulla maahan varjoiseen
Me rukoilemme, me turhaudumme
Me tahdomme rauhan, me epäilemme
Jos kerran kuussa joku käynyt on
Ei rauha maassakaan oo mahdoton
Ja otamme maailman suurimman askeleen
Rauhan mereen

On naiset itkeneet, kaiken vihan kitkeneet
Mut kipu sisältä ei poistu enää
Ei miehet muuttuneet, kai historiaan juuttuneet
Isältä pojalle nuo muistot elää
Taistelut, tantereet, kaikki sulat mantereet
Pahinta kai pelkään
Ei jaksa sotia, rakennan kotia Himalajan selkään

Jos kerran kuussa joku käynyt on
Ei rauha maassa ole mahdoton
En tartu vielä lippuun valkoiseen
Voi valo tulla maahan varjoiseen
Me rukoilemme, me turhaudumme
Me tahdomme rauhan, me epäilemme
Jos kerran kuussa joku käynyt on
Ei rauha maassakaan oo mahdoton
Ja otamme maailman suurimman askeleen
Rauhan mereen

Jos kerran kuussa joku käynyt on
Ei rauha maassa ole mahdoton
En tartu vielä lippuun valkoiseen
Voi valo tulla maahan varjoiseen
Me rukoilemme, me turhaudumme
Me tahdomme rauhan, me epäilemme
Jos kerran kuussa joku käynyt on
Ei rauha maassakaan oo mahdoton
Ja otamme maailman suurimman askeleen
Rauhan mereen